

РЕШЕНИЕ

№ 27669

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9046** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Столична дирекция на вътрешните работи чрез пълномощник срещу Решение № 1537/31.03.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12381/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 136 състав, с което е отменен Електронен фиш серия К № 4224930/03.12.2020 г., издаден от СДВР.

С посочения електронен фиш на М. М. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че правилно от административнонаказващия орган е приложена разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен, като бъде потвърден издадения електронен фиш. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, като и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 03.12.2020 г., около 11,52 часа, в [населено място], по [улица]до сервиз “МИТВАС“, с посока от [улица]към [улица], МПС-товарен автомобил, “МАЗДА 6“, регистрационен [рег.номер на МПС] , при ограничение на скоростта – 50 км/ч, за населено място, се движел със 70 км/ч или с превишена скорост от 20 км/ч. Нарушението било заснето с автоматизирано техническо средство TFR-1M 560.

Бил издаден електронен фиш серия К № 4224930/03.12.2020 г., като в същия било посочено, че санкционирано лице е Ц. К. Й., в качеството му на законен представител на „Т. груп“, собственик на заснетото МПС.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че от съдържанието на издадения електронен фиш не се установява кое е санкционираното лице – законния представител на дружеството, собственик на автомобила или самото дружество в качеството му на собственик на автомобила., като от административнонаказващия орган не е приложена коректно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 02.04.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 11.04.2024 г. /вх. № 119964/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане.

В настоящия случай издаденият електронен фиш, не съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП относно неговото съдържание – неправилно е

приложена разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, поради което неправилно е посочено санкционираното лице. Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В случая от законния представител на дружеството не е попълнена декларация, че МПС е бил управлявано от конкретно лице. От приложената в административнонаказателната преписка справка, е видно, че собственик е „Титаник груп“ ООД, представлявано от Р. К. Й.. В изданието електронен фиш е посочено, че санкцията се налага на Ц. К. Й., в качеството му на законен представител на „Т. груп“, който обаче не е посочен като законен представител на дружеството, собственик на заснетото МПС.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1537/31.03.2024 г., постановено по нахд № 12381/2023 г. на СРС, НО, 136 състав.

Решението е окончателно.